

Bohoslužba 1. 8. 2021

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Introit: Smiluj se nade mnou, Bože, pro milosrdenství svoje, pro své velké slitování zahlad' moje nevěrnosti, moji nepravost smyj ze mne dokonale, očist' mě od mého hříchu! (Žalm 51,3–4)

Pozdrav

Píseň: 215

Modlitba: Bože, ty jsi soudcem a Pánem všech lidí. Každý z nás má určité schopnosti, majetek a vliv a my to často považujeme za své vlastnictví a svou zásluhu. Dej nám prostřednictvím svého svatého Ducha moudrost a skutečnou prozíravost, aby to, co jsme dostali a čím vládneme, nebylo pro nás a naše bližní prokletím, ale požehnáním. Uč nás používat to vše k prospěchu našemu i celého stvoření. Obnov našeho ducha a naše smysly a dej, ať před tebou žijeme jako noví lidé ve svatosti a spravedlnosti. Odpusť nám všechna naše provinění a naplň nás radostí ze tvé odpouštějící lásky. Prosíme o to skrze tvého Syna a našeho Pána a bratra Ježíše Krista, který s Tebou a s Duchem svatým žije a vládne na věky věků. Amen.

1. čtení: Matouš 7,3–5

Píseň: 192

2. čtení: 2. Samuelova 11,26–12,13a

Kázání

Minulou neděli jsme sledovali, jak se dá zneužít moc. Král David zatoužil po krásné Bat-šebě a jejího manžela Urijáše to nakonec stálo život. David se snažil vše zaonačit tak, aby záležitost udržel v tajnosti. Jenže se přepočítal. Kauza se neutajila. Hospodin se nenechal obelstít. A tak ke králi přichází prorok Nátan. Ten Nátan, který Davidovi odkýval záměr postavit chrám a pak musel svůj souhlas vzít zpět. Jak se zdá, tato zbrkllost neznamenala ztrátu Hospodinovy důvěry v jeho služby. Nátan neudeří na krále přímo, ale nechá jej, ať se usvědčí sám a sám nad sebou vynese rozsudek. Vypráví mu podobenství, které Davida zvedne ze židle. Rozčílí se nad velkou nespravedlností.

David tedy navzdory svému hříchu neztratil smysl pro spravedlnost a sociální cítění. Je rozhořčen tím, co provedl někdo jiný, a neví, že je řeč o něm. Bude teprve muset nazít své počinání ve správném světle. A když slyší, že on je tím viníkem, o němž byla řeč, ukáže se, že neztratil ani schopnost přiznat vlastní pochybení. Možná byl zaslepen pýchou a pocitem neomezené moci, snad zapomněl na Hospodina a jeho Zákon, ale nyní dokáže ukázat sám na sebe a říct: zhřešil jsem. To je počátek něčeho nového. Nové možnosti. Přiznáním vlastního selhání lze vykročit novým, správným směrem. Nátan je příkladem toho, jak dobré a blahodárné je mít kolem sebe lidi, kteří nám řeknou pravdu, kteří se nebojí říci nám i nepříjemné věci. I kritika může být prospěšná a důležitá. A toto usvědčující slovo je také projevem Boží milosti, protože Hospodin neponechává Davida, aby se dál ubíral po zničující cestě hříchu.

Setkali jsme se dvěma významnými biblickými pojmy, u nichž se zastavím. Jsou to slova *prorok* a *hřích*.

Nejprve si tedy řekneme něco k *prorokům* a *prorokování*. Dnes máme tyto výrazy spojeny asi především s předpovídáním budoucnosti. I to byla jedna z rolí biblických proroků. Ale především bylo jejich úkolem vyřizovat Boží zvěst, promlouvat do současné situace. Mluvit aktuálně. Oslovit své současníky. Práví proroci, na rozdíl od těch falešných, byli Bohem ustanovení lidé, kteří vyřizovali jeho slova. Boží mluvčí. Jak vidíme na dnešním příběhu, mluvili dokonce i k panovníkům. A pronášeli i slova velice kritická. To mohlo být velice nebezpečné. Vystupovat proti mocným, obviňovat je ze zločinů, byla a je poněkud nevděčná úloha. Prorok Nátan možná riskoval život, když Davidovi předhodil, že je hříšník. Král se na něj mohl rozhněvat a nechat ho za jeho troufalost sprovodit ze světa. Jenže král nestál nad Božím Zákonem, ale byl mu poddán podobně jako ostatní Izraelci. Proto bylo třeba, aby slyšel i nepohodlná slova. Avšak takové tvrdé výroky nebyly těmi jedinými, které proroci zvěštovali. Kromě slov soudu či napomenutí k dodržování Zákona to mohly být výroky povzbuzující, dodávající naději a útěchu. Prostě to, co bylo v danou chvíli potřeba.

Prorokování není jen záležitostí minulosti, nepotřebným starobylým harampádím. I dnes je dobré mít někoho, kdo dokáže mluvit srozumitelně a aktuálně. Kdo dovede věrně a s odvahou, navzdory možnému nebezpečí, vyřizovat Boží vzkazy. Říci to, co lidé potřebují slyšet. Porozumět současnosti a jejím potřebám. Kritizovat a napomínat vládnoucí elity i obyčejné lidi, ale také povzbuzovat a dodávat naději. Ukazovat směr, dobrou cestu. A to nejen slovy, ale také jednáním a příkladem. A to je jeden z úkolů církve. A tak můžeme ve svých modlitbách prosit, aby církev jako celek, ale také naše Českobratrská církev a náš sbor, byly takového prorockého mluvení a jednání schopny. Aby měly ve svém středu lidi, kteří to dokáží. Ale navíc se můžeme snažit o to, abychom i my sami byli takovými lidmi. Těmi, kdo dovedou říci pravé slovo v pravý čas. Třeba jen v malém rozměru svého okolí.

Slovo *hřích* jsme slyšeli asi již nespočetněkrát. Dnes je to pro mnohé lidi možná pojem neznámý nebo chápaný zkresleně a zlehčeně. A také pojem nepohodlný. Přiznat si, že jsem hříšný, že jsem spáchal něco zlého nemusí být zrovna jednoduché a příjemné. Znamená to totiž přiznat, že existují pravidla a já nejsem mírou všeho. Že jsem něčemu či někomu podřízen a všechno není jedno. Máme tedy sklon své hříchy omlouvat nebo zlehčovat. Ale někdy není skutečně jednoduché rozsoudit, zda se v daném případě jednalo o hřích či nikoli.

Hříchem můžeme chápat jednotlivá provinění, ale možná ještě lépe lze tímto termínem označit stav, ve kterém se jako lidé nacházíme, naši hříšnost, z níž jednotlivá pochybení pramení. Tedy něco všem lidem společného.

Bible, resp. Starý zákon užívá v souvislosti s hříchem několik výrazů. V našem příběhu se vyskytuje slovo, které znamená *minout cíl, sejít ze správné cesty* nebo *šlápnout vedle*. Mohli bychom tedy říci, že hřích znamená mj. zabloudit. Někam míříme a najednou jsme jinde, než bychom měli být. Vydali jsme se na nesprávnou cestu. A to může být někdy i docela nebezpečné. Jenže ze špatné cesty se dá vrátit na tu pravou. A pak můžeme pokračovat správným směrem a dojít do cíle.

S hříchem to tak snadné není. Narušuje totiž vztah k Bohu i k lidem. Porušuje Boží řád. Hřích má své následky. Pokud ne vždy, tak alespoň někdy. Když je někdo někým podveden nebo dokonce zabit, nelze čekat, že za chvíli bude všechno v pořádku, jako by se nic nestalo. Ale i tady je naděje. Bůh je totiž větší než hřích. Dal nám lidem možnost se od hříchu nechat očistit. Ukázal nám svoji odpouštějící lásku, která se dovršila v životě Ježíše Krista. Hřích tedy může být odpuštěn. Možná už to, co jsme pokazili, nebude takové, jako dříve, ale přesto je možné díky Boží trpělivosti začít znova a vrátit se na cestu vedoucí do Božího království.

Přímluvy: Prosme Boha slovy „Prosíme Tě, vyslyš nás“:

Pane, děkujeme za odpuštění a lásku, které nám nabízíš. Dej, ať je pyšně neodmítáme, ale s radostí přijímáme. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Děkujeme i za slova, která nám pomáhají vrátit se na správnou cestu, ať jsou jakkoli nepříjemná. Posílej nám do cesty ty, kteří nás jsou schopni s láskou napomenout, když je to potřeba. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Dávej své církvi schopnost a odvahu být prorockým hlasem v tomto světě a vyřizovat tvoje vzkazy. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Buď nablízku všem, kteří jsou pro svá kritická a přitom pravdivá slova a postoje věznění, mučení nebo zabíjení. Pomáhej lidem pronásledovaným a utlačovaným. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Buď také s lidmi nemocnými, chudými a opovrhovanými, zastávej se všech, kdo zastání nedocházejí. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Uč nás moudře využívat čas našich životů a nepromarnit ho. Ukazuj nám, co je opravdu hodnotné a důležité, co obstojí před tvým pohledem. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Vše ostatní můžeme vyslovit v tiché modlitbě.

Modlitba Páně

Píseň: 378

Ohlášky

- Rodiny s dětmi jsou na tradiční sborové vodě.
- Jsou prázdniny, proto se nekonají setkání během týdne, pouze bohoslužby v neděli v 9 hodin.
- Narozenniny si v tomto týdnu připomene Alena Mostecká. Přejeme jí vše dobré a hodně Božího požehnání.
- Zdraví nás sestra Daniela Brodská.

Poslání: Máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás: Kdo má dar prorockého slova, ať ho užívá v souhlase s vírou. Kdo má dar služby, ať slouží. Kdo má dar učit, ať učí. Kdo dovede povzbuzovat, necht' povzbuzuje. Kdo rozdává, ať dává upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo se stará o trpící, ať pomáhá s radostí. (Římanům 12,6–8)

Požehnání: Bůh naděje necht' vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.

Píseň: 419